

Denne Afgift, der den Gang Loven om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 blev given, ansloges til at ville indbringe ca. 140,000 Kr. aarlig, er nu paa Grund af den stærke Forøgelse af den danske Handelsflaade i det sidste Aarti steget til over 300,000 Kr. om Aaret. I Finansaaret 1903—04 beløb den sig til 329,489 Kr. 79 Øre, medens *samtlig*e Udgifter til Konsulatvæsenet ialt udgjorde 274,674 Kr. 05 Øre. Det viser sig altsaa, at Søfarten har betalt betydeligt mere end hele Udgiften.

Ihvorvel et betydeligt Antal af de danske Konsulater maa siges udelukkende at være oprettede til Søfartens bedste, gælder dette dog ikke om de fleste af dem, ligesom det ogsaa maa bemærkes, at ikke faa Konsulater findes inde i Landet og ere uden al Interesse for Skibsfarten.

Medens Handelsflaadens stærke Udvikling i de sidste Aartier bringer Statskassen en større Indtægt end før, er det næppe tvivlsomt, at vor Handelsflaade trods Forøgelsen nu giver Konsulaterne forholdsvis mindre at bestille end tidligere. Dette skyldes dels den Omstændighed, at Rederierne mere og mere benytte faste Agenter i de fremmede Havne, deres Skibe anløbe, dels Ophævelsen af Skippernes Forpligtelse til personlig Anmeldelse paa Konsulaterne.

Paa den anden Side er det givet, at Arbejdet ved Konsulaterne for andre Formaal end de maritime er i stærk og stadig Stigen. Navnlig Handel og Industri lægger i stedse større Omfang Beslag paa Konsulernes Bistand, men ogsaa andre Næringsveje, saasom Landbrug og Fiskeri, drage nu om end i mindre Grad Fordel af Kon-

sulinstitutionen. I denne Forbindelse maa ogsaa nævnes det betydelige Arbejde, der udføres ved Konsulaterne (særlig i Amerika og Australien) for danske Udvandrere og deres Familier i Danmark.

Saaledes som Forholdene efterhaanden have udviklet sig, kan Konsulinstitutionen derfor ikke længere siges væsenlig at opretholdes for Skibsfartens Skyld. Men naar saa er, kan det vanskelig forsvares, at lade den betale alle Statens Udgifter til Konsulatvæsenet, hvilket heller ikke var Hensigten, da Loven af 14. April 1893 blev given.

At gaa saa vidt som af Kommissionen foreslaaet og ophæve Afgiften helt, maa Regeringen dog for Tiden finde betænkeligt af Hensyn til det betydelige aarlige Indtægtstab, som derved vilde paaføres Statskassen, og de forhaandenværende Vanskeligheder ved at skaffe Balance paa Budgettet. Regeringen har derfor valgt en Mellemsvej og foreslaaet Afgiften nedsat med Halvdelen for Sejlskibe og lidt over Halvdelen for Dampskibe, en Nedsættelse, der vil koste Statskassen ca. 170,000 Kr. aarlig, medens den resterende Afgift kan antages at ville indbringe c. 20,000 Kr. mere end det Beløb, som man havde for Øje ved Loven af 1893.

Som Bilag aftrykkes den Konsulatafgiften vedrørende Del af Kommissionsbetænkningen og af Fællesrepræsentationens Andragende til Regeringen af 27. Marts 1899 samt Skrivelse af 25. Oktober 1898 til Fællesrepræsentationen fra Dampskibsrederi-Foreningen og dansk Sejlskibsrederi-Forening.